

Allians till varje pris?

Under närmaste året skall vi i FP återigen ta ställning till hur styret skall se ut kommande valperiod, på riksplan och kommunnivå. Är Allianssamarbete självklar över hela linjen? Jag vill poängtera att det finns väsentliga skillnader mellan riks- och kommunnivå (landstingspolitiken åsido).

Samarbetet på riksnivå ter sig framgångsrikt. Partierna har visat rimlig respekt för varandra. Reinfeldt har varit en bra Alliansledare (även om Björklund sannolikt varit bättre). Regeringen har en omvärldsmedveten politik, och har hittills i det stora hela klarat uppgiften av fortlöpande modernisera Sverige. Jag har själv varit mycket nöjd med Folkpartiets linjeval.

På kommunal nivå (min egen) är en mera nyanserad diskussion påkallad. Detta beror på att riksnivå avgör princippolitik: t.ex. fråga om skattesatser, tvingande lagregler och hur förvaltningen organiseras. Man skall notera att alla väsentliga inkomstjusteringar styrs av statsskatten. Och under den gångna perioden har medborgaren överlag fått mycket mera kvar i plånboken tack vare en borgerlig politik.

På den kommunala nivån dominerar däremot handgriplig service till medborgarna. Skolans kvalitetsmål, omsorgens servicelöften, och bra boendemiljöer dominerar. Här gäller ett mycket tydligt samband mellan parti och lokalpolitik.

På kommunnivå måste, menar jag, Folkpartiets egna liberala idéer, program och vallöften vara avgörande inför väljarna. Och uttolkningen av hur dessa bäst realiserar måste avgöras i varje kommun för sig.

I stället för riksövergripande löften om Allianspolitik bör det på lokal nivå vara en medveten strävan att profilera sig som är utmaningen. Det är Folkpartiets liberala egenart som skall vara bärande i vårt lokala, kommunala trygghets- och boendemiljö.

Slutsatsen är i så fall att skippa löften om Allians 'hur det än går i valet'. Folkpartiet skall, när valresultatet är klart, stå öppen för den koalition som bäst främjar Folkpartiets ideologi och vallöften!

Moderaterna är överlag ett bekymmer. Alltför ofta domineras deras politik på lokalnivå av en enveten för att inte säga dogmatisk skattesänkarpolitik. Effektiv och välorganiserad verksamhet är bra, men skattesänkningar som självändamål: nej. På kommunnivå påverkar i nuläget en tio- eller tjugofemöring faktiskt inte plånboken så värst mycket för de flesta. Däremot kan det medföra avgörande försämringar för de mera utsatta medborgarna.

Här bör Folkpartiets kommunala företrädare känna fördelarna med att inte på förhand låsa sig till en schablonallians. Lokala valmanifest bör tala om detta mycket tydligt. Jag har ingen lust alls att få Folkpartiet att framstå som ett automatiskt stödparti för våra ibland mycket konservativa kollegor, vilket parti de än tillhör.

Terry Carlbom
kommunfullmäktiges ordförande, Knivsta (FP)